

פרשה מאירה

חברות מחדשת

השבת אנחנו קוראים שתי פרשיות: תזריע ומצורע. התורה מתארת לנו את דיני הצרעת והמצורע. אדם שרואה בגופו סימנים לנגע צרעת בא אל הכהן, שבודק אותו. במקרה שהכהן מזהה שאכן מדובר בנגע צרעת, התורה דורשת מהמצורע לצאת אל מחוץ למחנה ולהמתין שם עד שיחלוף נגע הצרעת.

מדוע רצה הקב"ה שהמצורע ישב ביד מחוץ למחנה? חז"ל מלמדים אותנו שהצרעת באה לאדם על שדבר לשון הרע והפריד בין איש לרעהו ובין אנשים חברים על ידי דבורו. לכן התורה דורשת ממנו לשבת לבדו מחוץ למחנה. כאשר האדם יושב לבדו, הוא יכול להרהר במעשיו ולחשוב מסלול מחדש בקשר ליחסים שלו עם הזולת. כך לאחר שישב אל המחנה, הוא יתנהג טוב יותר עם רעייו.

בימים אלו, כאשר כלנו נאלצים להיות פחות עם החברים, זו הזדמנות מצוינת לחשוב לעצמנו כיצד נהיה טובים יותר עם חבירינו ומפרינו כשנוכל שוב לחזור ולהיות ביחד. ואז, כאשר יתאפשר הדבר בעזרת ה', החברה שלנו תהיה הרבה יותר טובה, נעימה וכיפית!

לרכישת מנוי לערוץ הילדים

התקשרו: 02-6461323

או באתר ערוץ מאיר לילדים

בביתנו העלוכה שבקצה היער גר לו יאנוש. בכל בוקר היה מביט אל קורות הגג שמשו לו כתקרה, והיה מחיל שישארו עומדות במקומו, ולא יפלו על ראשו. גם דפנות הצריף לא היו יציבות כלל ועקר, ובשעות של סופה וסערה, התנדנדו וזעו כביכול היו עשיות מבד. מזונו היה דל, וכך גם מזון משפחתו. שלשה ילדים גדלי, ואשה אחת, ולכלם היה פה וגרון ומיכה. הוא, יאנוש, היה צריך להאכיל את כל הפיות הללו, ששועו למנת לחם משביעה, ולא יותר מכה. אבל הדור להשגת המאכלים היתה קשה וארכה.

ערב-ערב, כשהיה שוב מן העיר, ובידו כמה פרוטות לחם שהצליח למצוץ, נשמעו בביתו קולות רמים. הילדים צעקו והתנפחו למי מגיעה חתיכה גדולה יותר, ואלו האשה צווחה על ביש מזלו של בעלה, שלא הצליח להשיג כמות מספקת שתשביע את רעבון כלם. יאנוש, למרבה הפלא, שתק. אולי כי תש כחו ממלאכת היום, אולי כי לא רצה להגרר למריבות, ואולי כי ידע שאשתו צודקת. הוא עצמו הצטמצם ככל יכולתו, כשהוא משאיר לאשתו וילדיו להתכבד במנות גדולות יותר.

בבוקר אחד קם יאנוש ממטתו, כלומר מהרצפה, הניח בצד את שמיכתו, שלא היתה אלא מעיל ישן שהיה לו לחרף, ויצא אל העיר, לאסוף אי אלו פרוטות או פרוסות, ואולי למצא עבודה כלשהי. כשיצא מפתח ביתו נעצר על מקומו הלום ומפתע: על השביל שמולו היתה זרוקה פרוטת נחשת! אמנם ערכה לא היה רב כלל וכלל, אך בעבור יאנוש היתה זו הפתעה נעימה. הוא התכופף להרימה, ואז הבחין במטבע נוספת במרחק כמה מטרים. הוא לא ידע את נפשו מרב אשר, ועצר...

כשהרים יאנוש את הפרוטה השניה, הבחין במטבע שלישית מנצנצת אליו מהמשך השביל. לשמחתו לא היה גבול. כך המשיך וצעד בעקבות המטבעות הזרוקות על הדור, פוסע אל מעבה היער ואוסף פרוטה אחר פרוטה. לבסוף מצא את עצמו בקרחת יער קטנה, בכיסו מנחות שתיים עשרה מטבעות נחשת. הוא הביט מסביבו, מנסה לחפש את המטבע הבאה, אולם לשווא. התמדם לזמין וצעד לשמאל, בדק בצפון וחפש בדרום, אבל לא מצא דבר, מלבד ענף עץ שהיה נעוץ באפן מוזר באדמה. 'כנראה שכאן הסתים המזל שלי...' מלמל, והחל חזור אל ביתו. משם המשיך אל העיר כדרכו בכל יום.

למחרת בבוקר, כשיצא יאנוש מפתח הבית, הכתה בו ההפתעה שוב: על השביל שלפניו היתה מנחת מטבע נחשת! הוא מהר לטל אותה, ותר בעיניו אחר המטבע הבאה בתור. הוא מצא אותה במרחק לא גדול, ונגש להרימה. כך צעד גם ביום השני בעקבות המטבעות הפזורות, עד שהגיע לשפת הנחל. המטבע האחרונה היתה מטלת שם, על תולולית חול קטנה, מצפה ליאנוש שיגביה אותה.

הדבר חזר על עצמו עוד פעמים מספר, ולא היה מאשר כיאנוש בכל הסביבה, ולו משום שלא היה בסביבה איש מלבדו... כעבר שבוע, בשעת ארוחת הערב הקבועה, נשמעו נקישות על דלת בביתו של יאנוש. בני המשפחה הפסיקו מאכילתם הדלה והביטו בדלת. יאנוש פתח אותה לרוחה, ועל הסף נראה אדם מכבד, עשיר על פי מראהו.

'מה אתה מחפש?' שאל יאנוש. האורח הסתכל סביב. 'תרשה לי לשאל אותך משהו, השיב, 'בימים האחרונים אספת מטבעות שמשהו הניח לך על השביל?' יאנוש הנהן בחיוב. 'אז... יש לך כבר מספיק לחם לכל המשפחה שלך?' שאל האיש. יאנוש החזיר בידו על הארוחה הדלה, ואמר: 'מש' לא. הפרוטות האלו אמנם שמחו אותי, אבל לא היה בהם כדי לאפשר לי רוחה של מש'. האורח הקדור נעץ בו עינים כששאל: 'אתה רוצה להגיד לי שלא למקת את תבות האוצר?'

יאנוש החזיר לו מבט תמה. 'תבות אוצר? על מה אתה מדבר, אדוני?' האורח נשף בחסר שביעות רצון. 'אני הנחתי את המטבעות, הסביר. 'עברתי כאן ערב אחד, ושמעתי את המצב הקשה של משפחתך, אז רחמתי עליך. אבל המטבעות לא היו המשורה, אלא רציתי שתלך בעקבותיהן עד שתגיע למקום שבו הטמנתי תבות מלאות במטבעות זהב. זה היה רמז למקום המחבוא שלך. ואתה, במקום זאת, למקת רק את הפרוטות... אינני מחבב טפשים, סים העשיר בזעם כבוש, 'לכן פעת אקח בחזרה את תבות האוצר שלך'...

לפעמים אנחנו עסוקים יותר מדי בפרוטות שעל הדור, ושוכחים את האוצר הגדול שבהמשך. לעתים אנו שוקעים בהבלי העולם הזה, ושוכחים את המשורה ואת היעד, שהוא כמובן השכר העצום שיוכל להיות שלנו בעולם הבא.

באדיבות 'שלום לעם'

שומרים על היגיינה (ניקיון) ונשמרים מהקורונה!

שאלות חולצות

חידת חדגא:

באיזה מצורע יש
בשורה? ומה הקשר
ליום העצמאות?

חידת פולקע:

היכן בדיני הצרעת
הלבן הוא שלילי
והשחור הוא חיובי?

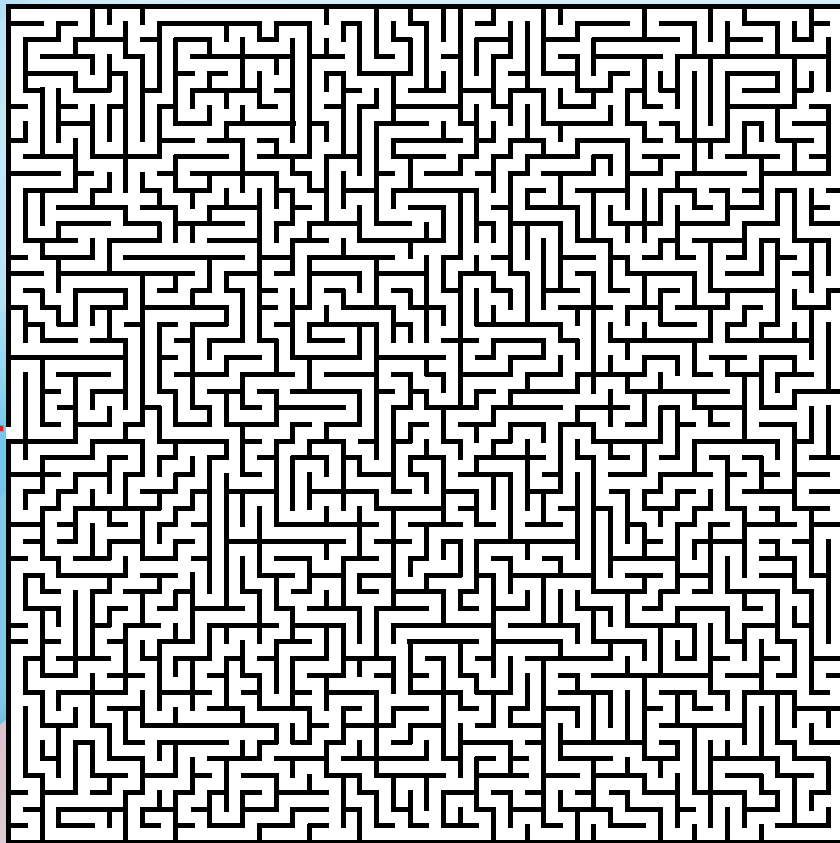

1. איזו מצווה מוזכרת בתחילת פרשת 'תזריע', בקשר לתינוק שנולד?
2. מה הדין של מי שיש לו נגע הצרעת בכל גופו?
3. מי בודק את המצורע?
4. לאן צריך המצורע לצאת?
5. מהם צבעי נגע הצרעת בבגדים?
6. מדוע המצורע מביא ציפורים לקרבן? (רש"י)
7. מה מסמל עץ הארז שבו משתמשים לטהרת המצורע? (רש"י)
8. מה עושים לבית שיש בו צרעת יותר משלושה שבועות?

הדרך אל הדגל!

עזרו לישראל לעבור את הדרך המפותלת ולהגיע אל דגל המדינה!

כתב חידה

מצאו בקטע את דגל ישראל!
דרך ארכה עברנו עד שהגענו.
גם בארץ לא שקטנו ולא נחנו.
למרות הכל אנחנו בטוחים:
יותר לא נעזב, זהו מקום מבטחים!
שבעים ושנים שנה למדינתנו
רואים אנחנו עין בעין דברי נביאינו
אלקים אתנו ודברו יקום לעולם
לנצח נשאר בארץ עליה עמנו חלם!

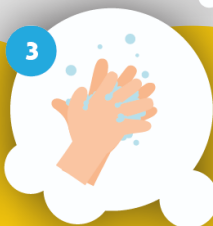
איך שוטפים ידיים?

ניבוב וייבוש

שטיפה במים

בין האצבעות
ובקצותן

שפשוף הידיים

מים וסבון